[2018] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1209

ਗੁਪਤੇਸ਼ਵਰ ਬੇਹਰਾ

ਬਨਾਮ

ਓਡੀਸ਼ਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2018 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1586)

14 ਦਸੰਬਰ, 2018

[ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ ਅਤੇ ਆਰ. ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈਡੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860: ਧਾਰਾ 148, 149 ਅਤੇ 302 - ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਕਿ ਪੀੜਤ 'ਤੇ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਡੰਡਿਆਂ, ਕੁਹਾੜੀ ਅਤੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ - ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 1, ਪੀੜਤ ਦਾ ਭਰਾ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ - ਪੀੜਤ ਨੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 1 ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੇ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ - ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 1 ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 1 ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। 148 ਅਤੇ 149 r/w s. 302 – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ – ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ: ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਹੱਦ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਦੋਵਾਂ ਡਾਕਟਰੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ - ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਕੋਈ ਉਲਟ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੀ ਡਬਲਯੂ. 1 ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਪਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਭੱਜਿਆ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 15 ਮਿੰਟ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਪੈਦਲ ਚੱਲਿਆ - ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਦੁੱਗਣਾ ਹੋ ਗਿਆ - ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਪਰ ਪੀ ਡਬਲਯੂ. 1 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਰੀ ਤੈਅ ਕਰਨੀ ਪਈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀ ਡਬਲਯੂ. 1 ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ - ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹੁੰਚਿਆ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀ ਡਬਲਯੂ. 1 ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਬਚਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2018 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1586
1999 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 50 ਵਿੱਚ ਕਟਕ ਵਿਖੇ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 29.08.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਸਿਬੋ ਸ਼ੰਕਰ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਹੂ, ਤੇਜਸਵੀ ਕੁਮਾਰ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਸੋਮ ਰਾਜ ਚੌਧਰੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

1. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕਟਕ ਵਿਖੇ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 1999 ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 50 ਵਿੱਚ 29.08.2017 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

2. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਪਾਤਰਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਏਗੜਾ ਪੀ.ਐਸ. ਵਿੱਚ 15.11.1995 ਨੂੰ ਰਾਤ 9.00 ਵਜੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 93 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕੁਮੁਰਿਕਾ ਨਬੀਨਾ ਨੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਪ੍ਰਦੀਪ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਰਘੂਮਣੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਿਆ ਸੀ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਪ੍ਰਦੀਪ ਤੁਰੰਤ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਰਘੂਮਣੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਕੱਟ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਾਏ ਜੋ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਪਿਆ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਹਮਲੇ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਰਘੂਮਣੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਨਟਬਰ ਗੁਰੂ, ਤ੍ਰਿਨਾਥ ਗੁਰੂ, ਗੁਪਤੇਸ਼ਵਰ ਬੇਹਰਾ, ਚੰਦੇਸ਼ਵਰ ਬੇਹਰਾ, ਮਲਿਕੇਸ਼ਵਰ ਬੇਹਰਾ ਨਾਮਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਡੰਡਿਆਂ, ਕੁਹਾੜੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਰਘੂਮਣੀ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਨਾਥ ਨਾਇਕ ਅਤੇ ਮੰਦਾਂਗੀ ਰਾਮਾਮੂਰਤੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।

3. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਤਕਲ ਰੰਜਨ ਦਾਸ (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 15 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਰਾਤ 8.15 ਵਜੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਉਕਤ ਰਘੂਮਣੀ ਨੂੰ ਰਾਤ 8.45 ਵਜੇ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਗੁਣਪੁਰ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦਿਆਂ, ਰਘੂਮਣੀ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆ ਗਿਆ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਰਘੂਮਣੀ ਨੇ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਬਿਆਨ (ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ 5) ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਰਘੂਮਣੀ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।

4. ਉਚਿਤ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਛੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ, ਰਾਮਾ ਰਾਓ ਪਾਟੀਕਾ, ਚੰਦੇਸ਼ਵਰ ਬੇਹਰਾ, ਗੁਪਤੇਸ਼ਵਰ ਬੇਹਰਾ, ਮਲਿਕੇਸ਼ਵਰ ਬੇਹਰਾ, ਨਟਬਾਰਾ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਨਾਥ ਗੁਰੂ, 'ਤੇ 1997 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 15, ਰਾਏਗੜਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 148, 149 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੀਡਬਲਯੂ1 ਪ੍ਰਦੀਪ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ15 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਰਘੂਮਣੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਐਲਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਸੀ।

ਗੁਪਤੇਸ਼ਵਰ ਬੇਹਰਾ ਬਨਾਮ ਓਡੀਸ਼ਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ [ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਜੇ.]

ਪੀ ਡਬਲਯੂ.1 ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਪੈਦਲ 15 ਮਿੰਟ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਦੋ ਹੋਰ ਸਮੂਹਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੀ ਡਬਲਯੂ.s 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 161 Cr.P.C. ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਘਟਨਾ ਤੋਂ 4 ਤੋਂ 5 ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਮੂਹ ਪੀ ਡਬਲਯੂ.s 2, 8 ਅਤੇ 9 ਸਨ, ਜੋ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਪੀ ਡਬਲਯੂ.1 ਪ੍ਰਦੀਪ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਮੌਜੂਦ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਨ।

5. ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਪੀ ਡਬਲਯੂ.13 ਡਾ. ਬ੍ਰਜ ਕਿਸ਼ੋਰ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਘੁਮਣੀ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ. 14 ਡਾ. ਬਿਪਿਨ ਚੰਦਰ ਪਾਧੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪੀ ਡਬਲਯੂ.14 ਡਾ. ਪਾਧੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਚੌਦਾਂ ਸੱਟਾਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗਿਆਰਾਂ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਸੱਟਾਂ ਸਨ। ਉਕਤ ਪੀ ਡਬਲਯੂ. 14 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰਟਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਨ; ਕਿ ਮੌਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਵਿਆਪਕ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਅਤੇ ਸਦਮੇ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ; ਉਹ ਸੱਟ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ:-

ਪੀ ਡਬਲਯੂ. 13 ਡਾ. ਦਾਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "... ... P.M. ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਤ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਪੀ ਡਬਲਯੂ. 14 ਡਾ. ਪਾਧੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "... ... ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਜ਼ਖਮੀ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਰੀਜ਼ ਹੋਸ਼ ਗੁਆ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ" ਅਤੇ "ਹੈਮਰੇਜ ਸਦਮਾ ਅਤੇ ਨਿਊਰੋਜੈਨਿਕ ਸਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਮੌਤ ਤੁਰੰਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਰੀਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

6. ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਛੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 148 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 149 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ।

7. ਸਾਰੇ ਛੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ 1999 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 50 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ, ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 4,5 ਅਤੇ 6, ਅਰਥਾਤ ਮਲਿਕੇਸ਼ਵਰ ਬੇਹਰਾ, ਨਟਾਬਾਰਾ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਨਾਥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਰੱਦ ਹੋ ਗਈ।

8. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਖੌਤੀ ਚਸ਼ਮਦੀਦਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇਰ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3, ਯਾਨੀ ਚੰਦੇਸ਼ਵਰ ਬੇਹਰਾ ਅਤੇ ਗੁਪਤੇਸ਼ਵਰ ਬੇਹਰਾ, ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1, ਰਾਮਾਰਾਓ ਪਾਟੀਕਾ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ 29.08.2017 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੰਦੇਸ਼ਵਰ ਬੇਹਰਾ ਅਤੇ ਗੁਪਤੇਸ਼ਵਰ ਬੇਹਰਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਚੰਦੇਸ਼ਵਰ ਬੇਹਰਾ ਨੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਸਬੂਤ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਚੈਂਬਰ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 14.09.2018 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਚਲਾਉਣ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਚੰਦੇਸ਼ਵਰ ਬੇਹਰਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

9. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ, ਇਸ ਲਈ, ਗੁਪਤੇਸ਼ਵਰ ਬੇਹਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਬੋ ਸ਼ੰਕਰ ਮਿਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰੋਮ ਰਾਜ ਚੌਧਰੀ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

10. ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸੈੱਟ ਬਚੇ ਹਨ, ਪਹਿਲਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਪੀ ਡਬਲਯੂ.s 1 ਅਤੇ 15 ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਅਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ.s 2, 8 ਅਤੇ 9 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸੈੱਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਪੀ ਡਬਲਯੂ.1 ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਐਲਾਨ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

11. ਜੇਕਰ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਹੱਦ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਪੀ ਡਬਲਯੂ.s 13 ਅਤੇ 14 ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ, ਕਾਫ਼ੀ ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਜਿਰਹਾ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਮੁੜ-ਜਾਂਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਪੱਖ

ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਲਟ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੀ ਬਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

12. ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਪੀ ਡਬਲਯੂ. 1 ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਪਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਭੱਜਿਆ। ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਪੈਦਲ 15 ਮਿੰਟ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਦੋ ਵਾਰ ਵੱਧ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਪਰ ਪੀ ਡਬਲਯੂ.1 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਰੀ ਤੈਅ ਕਰਨੀ ਪਈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀ ਡਬਲਯੂ.1 ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ।

ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਰਥਾਤ, ਪੀ ਡਬਲਯੂ. 15 ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀ ਡਬਲਯੂ. 1 ਅਤੇ 15 ਦੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬਚਿਆ ਸੀ।

13. ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

<u>ਡਿਸਕਲੇਮਰ :-</u> ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ